

Verantwoording Mirjam

Begroting 2026

Met een ruime meerderheid werd in november de begroting voor 2026 vastgesteld. Daarmee investeren we opnieuw tientallen miljoenen in de Noordelijke Wijken, de toekomstbestendige herinrichting van onze openbare ruimte, onze eerlijke energietransitie, duurzame en toekomstbestendige schoolgebouwen, onze culturele en sportieve infrastructuur en nog veel meer.

We hebben als coalitie de afgelopen jaren zoveel mogelijk rekening gehouden met dat het leven voor iedereen duurder is geworden en dat best veel mensen het lastig hebben. Daarom zijn gemeentelijke lasten zoals de OZB niet verhoogd. Ze zijn alleen geïndexeerd voor de inflatie omdat we anders direct een gat in de begroting hebben.

Verder hebben we de automatische kwijtschelding voor bijvoorbeeld de afvalstoffenheffing voor een zo groot mogelijke groep uitgebreid zodat mensen direct kwijtschelding kunnen krijgen als ze het financieel lastig hebben. We hebben in Groningen nu voor het eerst alle mensen die binnen de wettelijke grenzen kwijtschelding mogen krijgen, die ook gegeven. Ik vond het zelf vrij absurd om erachter te komen dat dat in een sociale gemeente als Groningen nog niet zo was. Het is namelijk 1 van de weinige dingen die je als gemeente mag doen om ervoor te zorgen dat mensen die het moeilijk hebben direct extra geld overhouden. Een bewijs waar linkse politiek goed voor is:-)

Verlichting

Er is een nieuw verlichtingsplan gemaakt voor de binnenstad en nieuw verlichtingsbeleid in de maak voor 2026. Verlichting is een belangrijk onderdeel van de openbare ruimte en de vervanging van de verlichting draagt enorm bij aan het energiebesparingsdoel van de gemeente.

Onderdeel van de vernieuwde verlichting in de Binnenstad is die van de Martinitoren. Toen de verlichting deels stuk bleek, hebben we besloten de verlichting helemaal opnieuw te laten ontwerpen zodat de Martinitoren er weer prachtig bijstaat voor de komende decennia. Omdat het ons ergoed is en we er zuinig op moeten zijn heeft dat

proces best lang geduurd. Maar ik ben heel trots op het eindresultaat. Het bewijs dat zorgvuldig omgaan met ons erfgoed en verduurzaming heel goed samen kan gaan.

Verlichting is verder op twee manieren onderwerp van gesprek:

Gerelateerd aan veiligheid en lichtvervuiling. Bij dat eerste speelt verlichting vooral een rol bij het gevoel van veiligheid. Bij dat tweede speelt openbare verlichting een aanzienlijke rol. Het nieuwe beleid wordt de komende maanden gemaakt met input van eerdere sessies die er zijn geweest met allerlei professionals en inwoners (onder de noemer Veiligheidslab) en ook nu worden allerlei partijen betrokken bij de vraag hoe je dit nu op een goede manier doet. Verduurzaming is standaard onderdeel van ons vervangingsbeleid van verlichting. Bij vervanging stappen we namelijk altijd over op ledverlichting.

Burgerberaad/participatie

Het Burgerberaad rondom afval is succesvol afgerond met een mooi rapport vol adviezen om samen afvalvrij te worden in 2030. De adviezen zijn unaniem overgenomen door de raad en daar ben ik erg blij mee. Belangrijk risico bij burgerberaden is namelijk dat er niet serieus werk wordt gemaakt van de adviezen. Een deel van de deelnemers wil graag betrokken blijven en daarom is er een klankbordgroep gemaakt en is er daarmee blijvende betrokkenheid georganiseerd.

Deze manier van werken sluit goed aan bij wat we hebben afgesproken als gemeente te doen in onze participatieverordening. Deze is vorig jaar vastgesteld en daarin staat precies hoe we participatie vorm moeten geven, welke stappen we te zetten hebben en hoe we daarover moeten communiceren. Op die manier weten inwoners ook wat ze kunnen verwachten.

Ik heb meermaals gezien de afgelopen jaren dat participatie wordt gebruikt als argument omdat mensen het ergens niet mee eens zijn of omdat ze niet een besluit krijgen dat ze willen. Daar is participatie niet voor bedoeld. Bij alles dat de gemeente doet heb je een afweging van belangen te maken. En allerlei mensen hebben belangen die conflicteren. Participatie is bedoeld om die belangen zichtbaar en bespreekbaar te maken en navolgbaar te maken waarom we uiteindelijk kiezen voor een bepaalde richting.

Mooi voorbeeld hiervan is de verhuizing van de dagopvang in de binnenstad. De ambtenaren die, samen met het Leger des Heils, dit proces doen hebben de ambtenaren met expertise op participatiebeleid betrokken bij hoe dat proces in te richten. Een voorbeeld van precies werken volgens de participatieverordening. En toch zijn er mensen in de buurt heel boos over het participatieproces. Mijn analyse daarvan is dat de inhoud van een besluit en participatie door elkaar worden gehaald of gebruikt. Het is makkelijker om te zeggen dat je onvoldoende betrokken bent dan te zeggen dat je deze doelgroep liever niet in de buurt hebt. Terwijl dat laatste best een legitiem argument is. Makkelijk zijn dit soort processen niet maar ik vind het belangrijk ook via deze weg te benadrukken dat we als gemeente hele grote stappen hebben gezet de afgelopen jaren om ons beleid op het gebied van participatie beter te stroomlijnen en organiseren. Juist omdat het bij ingewikkelde vraagstukken superbelangrijk is dat mensen mee kunnen praten en doen. Daar worden besluiten uiteindelijk beter van.

In het debat hierover wordt de participatiekaart alleen vaak misbruikt en dat is niet alleen niet fair ten opzichte van de ambtenaren die hun werk gewoon goed hebben gedaan, het gesprek gaat ook niet over waar het eigenlijk over zou moeten gaan. Namelijk: wat zijn de zorgen en wat kunnen we met elkaar doen om dat wat beter te maken?

Ik zou ons gunnen dat voor dat gesprek meer ruimte komt de komende jaren.